

Beboere, altsaa Medlemmerne, dog komme til at rykke ud med den. Det kan ikke være anderledes; jeg ser derfor, som jeg sagde, ikke rettere, end at det, der vil naas, vil være fuldstændig illusorisk. Jeg vil gerne henlede det ærede eventuelle Udvalgs Opmærksomhed derpaa, og jeg vil haabe, at man maa finde Anledning til at fjerne disse Bestemmelser, som ere lige saa nyttige for Forbrugsforeningerne som skadelige for de næringsdrivende.

Medens jeg har Ordet, vil jeg gerne udtale min Tilslutning til den Modstand, der er udtalt over for Nedsættelsen af Skatteprocenten i Kjøbenhavn. Naar jeg udtaler mig i den Retning, er det ikke saa meget af Hensyn til Kjøbenhavn som til det øvrige Land. Allerede med den Skatteprocent, som bestaar i Kjøbenhavn, viser der sig ofte en Tilbøjelighed hos Folk i det øvrige Land, som opgive deres Virksomhed, til at flytte til Kjøbenhavn, fordi de vide, at de der bo billigere, for saa vidt de svare mindre i Skat. Jeg vil gerne henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa dette Forhold, idet jeg mener, at de kjøbenhavnske Repræsentanter burde støttes i deres Krav om, at Skatten i alt Fald bliver, som den er. — Til disse faa Udtalelser skal jeg indskrænke mig.

Johnsen: Under Forhandlingerne foreleden Dag angaaende Lovforslaget om Ejendomsskyld blev der af et æret Medlem udtalt Haabet om, at dette Forslag ikke maatte strande; jeg vil udtale et lignende Haab med Hensyn til det her foreliggende Forslag. Det er ikke det mindst vigtige af de 3 Skattelovforslag, og medens det vel turde være noget tvivlsomt, om de Forventninger, som næres eller have været nærde til de to andre Skattelovforslag, ville gaa i Oplydelse, er jeg forvisset om, at dette Lovforslag, naar det gennemføres, vil blive modtaget med Tilfredshed i Kommunerne, forudsat, at det ændres paa de Punkter, hvor det kan være nødvendigt og ønskeligt. Jeg tvivler for øvrigt ikke om, at det uden store Vanskeligheder vil lade sig gøre, da Uoverensstemmelserne neppe ere større, end at de sikkert ved gensidig Imødekommen ville kunne udjævnes. Jeg skal i øvrigt ikke nu komme videre ind paa mere almindelige Betragtninger, men indskrænke mig til at berøre nogle Enkeltheder. At Bestemmelserne om Skattevedtægternes Indhold ikke ere tilfredsstillende, er allerede tidligere omtalt. Jeg skal herom kun sige, at jeg tror, der bør gives den enkelte Kommune

noget større Frihed i den Henseende end efter Lovforslaget. Disse Bestemmelser ville neppe passe for alle Kommuner, selv hvor der ikke er særlige Forhold til Støde. Det vil saaledes sikkert ofte kunne medføre væsentlige Ulemper, hvis man i en Kommune ganske skal bryde med de Ligningsregler, man hidtil har anvendt og befunden sig vel ved. Bratte Overgange ere heller ikke i dette Forhold heldige. — Angaaende Aktieselskaber beklager jeg, at man har holdt sig til den faste Skatteprocent, som for øvrigt baade Landsting og Folketing tidligere have været enige om, nemlig 3 pCt. Bestemmelsen herom er utilfredsstillende; det er ganske vist fuld Skat her i Kjøbenhavn og i de faa Kommuner, hvor Skatten ikke er højere; men i det øvrige Land, i langt det største Antal Kommuner er det ganske utilstrækkeligt. Der, hvor man er oppe paa en Skatteprocent af omkring 10, udgøre disse 3 pCt. jo kun en Trediedel eller en Fjerdedel af det sædvanlige. Det forekommer mig ganske naturligt og rimeligt, at Aktieselskabers Beskatning retter sig efter Skatteforholdene i den Kommune, hvor Selskaberne virke og have deres Næring. Der er saa megen mindre Grund til ved den kommunale Beskatning at holde Haanden saa stærkt over Aktieselskaberne, som de indenlandske ifølge Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat ere fritagne for Skat til Staten. Jeg skal indrømme, at der kan være meget, der taler for at fritage indenlandske Selskaber for Statsskat. Grundene herfor ere saa ofte omtalte, at jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa. Men paa den anden Side finder jeg rigtignok, at det ikke er rimeligt og billigt, at Aktieselskaber skulle slippe med en saa ringe Skat til Kommunen som efter det her foreliggende Forslag. — Naar Produktionsforeninger ere fritagne for Skat, selv om Foreningens Virksomhed ikke helt begrænses til Medlemmernes Kreds, er det vistnok en Bestemmelse, der ikke kan blive staaende uforandret, allerede fordi den er saa vagt og ubestemt affattet og indeholder ikke nogen som helst Rettesnor for Afgørelse i forefaldende Tilfælde. Under Bestemmelsen ville efter dens Ord kunne komme ind endog Foreninger, hvis Virksomhed hovedsagelig gaar uden for Medlemmernes Kreds, hvad her dog ganske sikkert ikke har været Meningen. — At fritage Sparekasser for Skat, forekommer mig heller ikke, at der er tilstrækkelig Grund til. I alt Fald de større Sparekasser betale vist i de allerfleste Tilfælde frivillig Skat, men fritager